

Lillerød

af Nikolaj Cederholm

Musik: Kåre Bjerkø, Jimmy Jørgensen, Henrik Botoft Andersen og Stephan Grabowski

Sangtekster: Bjerkø/Voss/Cederholm,
undtagen "Tingelitang" og "Døden" (Bjerkø/Voss/Cederholm/Therkildsen)
og "Elsker dig" (Voss/Grabowski)

Instruktør: Nikolaj Cederholm

Urpremiere: 2. februar 2001

Medvirkende: 16 medvirkende (10 skuespillere + 6 musikere)

Genre: Teaterkoncert

Dette manuskript er gjort tilgængeligt for offentligheden med den klare hensigt at det skal kunne bruges i undervisnings-sammenhæng eller som lystlæsning. Det er ikke tilladt at benytte manuskriptet til offentlige fremførelser af nogen art (eks. teaterforestillinger, radio/tv etc.) uden forfatterens/forfatternes skriftlige tilladelse. Dog er det tilladt at opføre stykket som skolekomedie el. lign. , hvis der ikke forekommer nogen form for entrébetaling.

Medvirkende

ERIK STOCK, kaptajn.....	Jesper Hyldegaard
VIVIAN STOCK, husmor.....	Lotte Andersen
ANDERS STOCK, deres søn.....	Nils P. Munk
HARALD SØBYE, præst.....	Mogens Rex
BENTE, Vivians veninde.....	Caroline Henderson
PILOTEN.....	Nis Pedersen
CLAUS, Anders' ven.....	Janus Nabil Bakrawi
JIMMY.....	Jimmy Jørgensen
PELLE.....	Nis Pedersen
GITTE.....	Lene Maria Christensen
FORFATTEREN.....	Nikolaj Cederholm

Orkester

Kapelmester/keyboard.....	Kåre Bjerkø
Guitar.....	Boi Holm
Bas.....	Christian Danstrøm
Trommer.....	Stephan Grabowski
Saxofon.....	Christian Hougaard
Trompet.....	Maj Berit Guassora

1. AKT

En misforståelse i Lillerød i begyndelsen af nittenhundredegresserne.

Personerne:

VIVIAN

STOCK

SØBYE

BENTE

ANDERS, baby

Scene 1

BENTE:

Jamen, jeg forstår det virkelig ikke. Jeg fatter ikke en brik af det, jamen, jeg fatter det altså ikke, det ka jo ikke passe, du må da, på en eller anden måde, ha mærket noget.

VIVIAN:

Hvad?

BENTE:

I soveværelset?

VIVIAN:

NEJ...har jeg jo sagt. Syns du vel, at han er feminin på nogen måde?

BENTE:

Overhovedet ikke...eller.....nej

VIVIAN:

Hvad?

BENTE:

Nej

VIVIAN:

Hvad tænkte du på?

BENTE:

Nej, ikke noget.

VIVIAN:

Sig, hvad du tænkte på.

BENTE:

Jeg ved ikke rigtig. Hvordan synes du, han tar et glas?

VIVIAN:

Et glas?

BENTE:

Ja, altså måden han holder på et glas

VIVIAN:

Hvad mener du?! Han tar det helt almindeligt, synes jeg. Gør han ikke? Vorherre bevares, Bente. Hvordan han holder på et glas? Jeg ka overhovedet ikke huske, hvordan han holder på et glas. Han tar jo helt forkert på et glas.

BENTE:

Det er ligegyldigt! Der er ingen vej udenom: Du er nødt til at spørge ham.

(STOCK ind i uniform, uniformsfrakke, kasket, med mappe, papirer og nøglebundt)

STOCK:

Bente, Vivian! Russerne har bygget en mur rundt om Berlin!!

VIVIAN:

Hvad sir du?

STOCK:

Haha! Det er jo fuldstændig utroligt.

BENTE:

En mur?

STOCK:

Sig mig, har I ikke læst avisen....? Har I ikke hørt radio? Russerne har bygget en mur hele vejen rundt om Berlin, så ingen kan komme ud eller ind. De har belejret Berlin, som om vi levede i middelalderen. God damn, det er en mærkelig tid, vi lever i. Det er så det, vi skal til at forklare lille Anders: Den verden, du skal være en del af, har fundet det rigtigt at bygge en mur rundt om en by, så man ikke ka komme ud og ind ad byen, fordi...undskyld, det interesserer jer jo overhovedet ikke.

BENTE:

Jamen, så smutter jeg bare nu, so long.

STOCK:
Godnat, Bente.

VIVIAN:
Vi ses i morgen.

BENTE:
Bare ring...

VIVIAN:
Ja tak.

STOCK:
Det var godt, hun gik. Aj, hvor er jeg glad for at være hjemme.

VIVIAN:
Nå, er du det?

STOCK:
Jeg ved godt, at det blev sent. Men jeg har savnet dig.

VIVIAN:
Var det sognerådsmøde, det var?

STOCK:
Hvad mener du? Der er sognerådsmøde hver tirsdag.

VIVIAN:
Nå, ja, men jeg sku bare...det plejer jo ikke at slutte kl. elleve om aftenen...

STOCK:
Nej, men...der var en farlig ballade.

VIVIAN:
Om pastor Søbye igen?

STOCK:
Ja! Nu er den helt gal. Beck stillede med en voldsom skriftlig klage til kirkeministeren. Se her, dette lille dokument mangler bare min underskrift, så er Søbye ude. Det var med nød og næppe, jeg reddede hans skind... igen.

VIVIAN:
Og imens du gør det, - igen, så har vi fået os et lille barn, og tiden går, og du er aldrig hjemme, og jeg ved ikke, hvad jeg overhovedet skal tænke....

STOCK:

Det er jo et borgerkald at være sognerådsformand. Det skal jeg heller ikke være i al evighed. Det har jeg slet ikke tid til. Der er en militærkarriere at se til. Jeg sku jo også gerne blive kommandant på Sandholmløjren en dag. Jeg tror faktisk, at Beck meget gerne vil overtage...

VIVIAN:

Hvorfor er Beck egentlig ikke gift?

STOCK:

Hva? Tja, ja, det er vel...han er vel sådan ungarletypen

VIVIAN:

En moden ungarl.

STOCK:

Jo, men han ser jo godt ud, så han klarer det vel.

VIVIAN:

Synes du, at han ser godt ud?

STOCK:

Jeg tror bare, at jeg så det fra en kvindes synspunkt.

VIVIAN:

Nå. Gør du tit det?

STOCK:

Ja, altså...det er egentlig meget sjovt, men hvis jeg skal se på en sag, så forsøger jeg ofte også at se den fra en kvindes synsvinkel, jeg kan selvfølgelig tage fejl, og jeg gør det helt sikkert, for jeg er jo ikke en kvinde, men jeg tænkte, at som kvinde, ville man synes, at han så godt ud.

VIVIAN:

Men det gør han ikke!

STOCK

Nej, nej, det er fint.

VIVIAN:

Han er decideret grim.

STOCK:

Nå, ja. Små slag. Hvad er der?

VIVIAN:
Der er da ikke noget.

STOCK:
Du er sur.

VIVIAN:
Nej, nej, kom, nu skal jeg ta dine ting...

(Hun får frakke, hat, mappe, paraply, nøglebundet til hende, hun står til sidst med det hele)

STOCK:
Er det fordi, jeg har glemt at gi dig husholdningspenge igen?

VIVIAN:
Nej, nej.

STOCK:
Ska vi ikke lade være med at tale om alle de andre nu. Ka vi ikke bare slappe af et øjeblik i hinandens selskab?

VIVIAN:
Har du lyst til det?

STOCK:
Hvad mener du? I er mit liv, du og Anders.

(De omfavner hinanden)

VIVIAN:
Hvad er det her for en mærkelig nøgle?

STOCK:
Det ved jeg søreme ikke.

VIVIAN:
Hvad er den til?

STOCK:
Hvad mener du? Det er bare en fjollet nøgle, bare smid den ud.

VIVIAN:
Skal jeg smide den ud?!

STOCK:

Ja, bare gør det, hvis du vil.... Jeg forstår ikke, hvorfor du er så underlig, Vivian. Jeg har haft en hulans lang dag.

VIVIAN:

Du har en nøgle i dit nøglebundt. Du hævder, at du ikke ved, hvad den er til, og du sir, at jeg bare skal smide den ud. Vi blir nødt til at tale sammen. Erik.

(Det ringer på døren)

VIVIAN:

Ska vi ikke bare la vær at lukke op. Vi er her ikke. Kom....

STOCK:

Jamen, hvem kommer så sent? Det må være noget alvorligt.

(Ser ud af vinduet)

STOCK:

Det er pastor Søbye, - det emsige menneske. Vi lader som om, vi ikke er her....

(SØBYE får øje på VIVIAN gennem vinduet)

(Hun lukker ham ind)

SØBYE (ind, oprørt):

Hvad er der sket med Laugesen?

STOCK:

Ja, det er klart. Jeg forstår godt Deres interesse i skolelærer Laugesen. Men det skal ikke lykkes Dem at bringe krigen over i fjendens lejr.

SØBYE:

Hvad er der sket med Laugesen, spørger jeg...

STOCK:

Hvis De går ind i den her sag, og forsvarer den perverterede stakkel, så kommer det til at tilsmudse deres kåbe, mere end nogen af alle deres excesser på prædikestolen...

SØBYE:

Nu sir du mig sateme, hvor Laugesen er.

STOCK:.

INGEN kommer her i mit hjem og bander, De ka bande henne i deres kirke, ka De.

SØBYE:

Hvor er han?! Jeg har været hjemme hos ham, han er der ikke...

STOCK:

Når vi nu, - åbenbart - skal samtale kl. 23 en tirsdag aften, De og jeg, så tror jeg nok, vi har anderledes relevante sager at bringe på dagsordenen.

SØBYE:

End Laugesen? Jeg sidder faktisk i skolekommissionen...

STOCK:

Det må vente til skolekommisjonen har et møde så! Det her er..... min dagligstue!

SØBYE:

Jo, jo og her er mægtig nydeligt, men nu synes jeg at du...

VIVIAN:(ind)

Jeg ville nu godt ha skiftet tapeterne snart. Men Erik vil ikke

STOCK:

Det har vi da aldrig talt om. Det er jo oldefars tapeter

VIVIAN:

Så lad os da flytte ud på Frilandsmuseet

STOCK: (lavt, snerrer)

Hvorfor er du så frisk?

VIVIAN:

Hvorfor er du sådan en....en... grauballemand

STOCK: (exploderer)

Vivian! Der er alvorlige ting at tage stilling til!! Der er tid til alvor og tid til spøg..Jeg har ikke tid til det her!!!! Det er da også helvedes, som folk altid er efter en.

VIVIAN:

Hvad er der galt?

SØBYE:

Ja, det ville jeg også gerne vide: Hvor er Laugesen, Stock?

VIVIAN:
Hvad er der med Laugesen?

STOCK:
Ssh! Nej, det er ikke Laugesen, som er sagen her!. Sagen er, at De har delt kommunistiske flyveblade ud til konfirmandundervisningen!

SØBYE:
Hvad har jeg?

STOCK:
OG oven i købet tvunget konfirmanderne til at tage propagandaen med hjem!

SØBYE:
Hvor har du det fra?

STOCK:
Jeg ved ikke, hvorfor De insisterer på at sige du til mig, når vi er Des!

VIVIAN:
Han sir jo du til alle.

SØBYE:
Jeg har aldeles ikke tvunget nogen til noget, og jeg har ikke delt kommunistiske flyveblade ud, hvor har du det fra?

STOCK:
Har De ikke delt anti-nato materiale ud? Materiale mod det danske forsvar, mod regeringens politik

SØBYE:
Jeg har delt et hæfte om fred ud. Det må jeg vel gerne.

VIVIAN:
Og han har ikke tvunget nogen, sir han.

STOCK:
De har altid et svar parat, så det hele lyder så uskyldigt, og nu har De oven i købet pludselig fået en proselyt i min ellers så loyale kone, men De gør Dem skyldig i grov politiseren fra prædikestolen og det går ikke længere....

SØBYE:

Jesu ord og gerninger kan stadig virke voldsomt provokerende, - hvilket også bekræfter din egen ophidselse. Hvis ikke Jesus var politisk, så ved jeg sgu ikke, hvem der var politisk.

STOCK:

Det GÅR ikke længere. Jeg har som sognerådsformand måtte give Dem henvisninger og tilrettevisninger, og biskoppen har, domprovsten har og ligegyldigt, hvad De sir, ligegyldigt, hvor godt jeg i virkeligheden kan lide Dem, - for det ka jeg faktisk godt - så er der INTET, jeg kan gøre for dem, hvis De ikke følger de regler, der nu engang er for den danske folkekirke. Forstået!!

VIVIAN:

Jamen, er det pga. det hæfte om fred?

STOCK:

Vivian, ku vi nu ikke...

SØBYE:

Som jeg bare havde lagt i en stak ved udgangen, så interesserede ku ta et.

STOCK:

Ja, så sir vi det, men De skal bede for militæret og for kongen! De skal ha præstekjole på i kirken! De skal IKKE dele propaganda ud til konfirmanderne! Hvor indviklet ka det være?!

(babygråd høres)

VIVIAN:

Erik! (hun ud)

SØBYE:

Jeg ka ikke stå og velsigne kanoner og mordvåben.

STOCK:

Det er jo ikke våbnene, De skal velsigne, det er vores lands forsvar, vores sønner som vil ofre deres liv mod barbarer og sorte horder, - hvis det skal være.

SØBYE:

I grunden er det besynderlige vel , at jeg som forkynder af Jesu kærlighedsbudskab, samtidig skulle kunne stå og sige, at...

STOCK:

Nej! Kan vi ikke holde ham udenfor et øjeblik. Jeg kan ikke stå her som lægmand og diskutere teologi med Dem.

SØBYE:

Jamen, ka du ikke se, at det er fjollet?

STOCK:

Jo. Men nej. Det kan jeg ikke. Det er ligesom med tapetet. det er tapetet, der gør, at det her er her, hvis de forstår. Vi har nogle måder her til lands. Vi beder for kongen og hans familie... F.eks.

SØBYE:

Jamen, for Gud er vi alle lige, - vi er hverken konger eller vagabonder, vi er alene mennesker.

STOCK:

Vi lader som om! Vi lader som om, at de mennesker derovre er noget særligt, vi ved godt alle sammen - og det ved de også selv - at de ikke er noget særligt. Vi tager hatten af og viser respekt, vi siger De for markere vores indbyrdes relation. Det er det, som holder sammen på det hele. Men De vil det anderledes. Og det er det, jeg ikke kan li. Hvorfor skal alle forestillinger og traditioner følelsesløst rykkes op med rode? Hvad er det, De vil gøre ved vores by, Søbye? Hvad blir der tilbage?

SØBYE:

Noget mere retfærdigt og tolerant måske.

STOCK:

Tror De? Hvad hvis ingenting pludselig betyder noget mere? Hvad hvis alting falder ud af sin ramme under operationen. Er retfærdighed og tolerance så det vigtigste?

(pause)

(Vivian ind med baby)

SØBYE:

Spørg arbejderne ude på teglværket om det.

STOCK:

De er jo kommunist.

SØBYE:

Nej. Indtil for tre år siden boede teglværksarbejderne her i byen, under vilkår som ikke har ladet Hitlers barakker meget tilbage at ønske. Er det det, du vil ha?

STOCK:

Næ, men det er ikke en sag for en præst.

VIVIAN:

Der syns jeg godt nok, at du gør Søbye uret.

SØBYE:

Bare sig Harald.

VIVIAN:

Tak, Harald.

STOCK:

Vær sød ikke at sige du til ham. I er Des, Vivian.

VIVIAN:

Ja, lad os endelig holde på formerne. Den dame, som syr for Bente, har to sønner ude på teglværket, du ved, de der to kæmpestore tykke drenge med overskæg.

SØBYE:

Fru Olsens.

VIVIAN:

Og de siger, at før Søbye lavede al balladen, da regnede det ind i deres værelse og der var svamp op og ned af væggene. Det var virkelig godt, at De tog affære. Det syns du jo også, Erik.

STOCK:

Det er lige meget. Det er ikke det, vi diskuterer.

SØBYE:

Hvad er det så, vi diskuterer?

VIVIAN:

Var det ikke det med Laugesen?

STOCK:

Nej! Der er nemlig ikke noget at diskutere, - sagen ender her.

SØBYE:

Hvad mener du?

STOCK:

De gør sateme heller ikke livet nemt for Dem selv. Eller for nogen af os.

VIVIAN:

Nu må vi altså holde op med at råbe, Erik, for jeg ka jo ikke få ham til at sove!

STOCK:

Nu tror jeg, at DU skal gå ind og lægge dig lidt, Vivian.

SØBYE:

Undskyld, jeg ved godt, at jeg ka være besværlig.

(VIVIAN ud)

STOCK:

Nu De sir det. Er De klar over, hvilket møde jeg har været til i aften? Dette dokument er en klage til kirkeministeren. Sognerådet ville have min underskrift på den og sendt den af sted.

SØBYE:

Så send da skidtet ind.

STOCK:

Og De er klar over hvad det betyder? Det betyder rimeligvis, at De får frataget retten til at prædike på en prædikestol i den danske folkekirke.

SØBYE:

Jeg er nødt til at følge min samvittighed.

STOCK:

Det er jo hverken mig eller kirkeministeren, det er jo Dem selv, der lægger løkken om deres hals. Og endnu engang må jeg redde dem ud af kniben.

SØBYE:

Ja, det er ædelt og tusind tak. Så mangler vi bare en enkelt sag: Hvor er Laugesen!?

STOCK:

Han er blevet arresteret her til aften og nu sidder han i arresten i Hørsholm. Mens sagen blir undersøgt.

SØBYE:

Med hvilken begrundelse sidder han der?

STOCK:

Vi taler om at beskytte vores børn, vores små børn.

SØBYE:

Hvad har han gjort?

STOCK:

Han har diskvalificeret sig selv.

SØBYE:

Hvad er han er anklaget for?

STOCK:

Det ved De jo udmærket godt.

SØBYE:

Jeg har ikke kendskab til nogen kriminelle forhold, Laugesen skulle være indblandet i.

STOCK:

Vi har beviser.

SØBYE:

Hvilke beviser?

STOCK:

Vi har fotografier, flere fotografier.

SØBYE:

Af Laugesen?

STOCK:

Nej. Af...nøgne mænd, som udfører, ja, dyriske handlinger.

SØBYE:

Herregud, er det ikke andet?

STOCK:

De siger herregud, - de taler om en mand, eller hvad jeg skal kalde det, som dagligt skal undervise vores børn. Vil De lade ham være alene med de små drenge i gymnastik? Synes De, at sådan et menneske skal være forbillede for eleverne i folkeskolen?

SØBYE:

Hvad er det, De har imod homoseksuelle? Jeg finder for så vidt da, at homoseksuelle mænd generelt set har et langt mildere og behageligere væsen end de fleste heteroseksuelle mænd.

STOCK:

Er der ingenting i hele verden, som er Dem helligt? Ikke engang Biblen? Jeg fatter ikke, hvad det er, De ønsker. Hvordan tror De at Danmark ville være, hvis det var Dem og Deres slags som bestemte?

SØBYE:

Så havde Laugesen ikke behøvet at leve med en del af sig selv i skjul for omverden, - i sådan en verden havde jeg viet Laugesen og hans ven, hvis han har en.

STOCK:

Hvad for noget??? Mener De virkelig det?

SØBYE:

Man kan vel lade to elskende blive viet, uanset hvilket køn de har.

STOCK:

Det mener De ikke.

SØBYE:

Jo.

STOCK:

Træk de ord i Dem.

SØBYE:

Det kan jeg ikke.

STOCK:

Nej, jeg får direkte afsmag for Dem.

SØBYE:

Apropos dårlig smag. Hvordan kom Laugesens bøssefotografier egentlig for en dag?

STOCK:

De dukkede op.

SØBYE:

Aha, dukkede op, - var der nogen, som fandt dem?

STOCK:

Jeg ved det faktisk ikke.

SØBYE:

Du er da en af Laugesens venner. I spiller da Canasta sammen med overlærer Iversen og Busch.

STOCK:

Ja, det gjorde vi.

SØBYE:

Men du spiller ikke kort med en bøsse. Så det er slut?

STOCK:

Jeg mener for så vidt, at disse personlige sider af sagen, faktisk blir overskygget af det faktum, at Laugesen, skjult for os andre....

SØBYE:

At han har opbevaret noget pornografisk materiale i sit hjem!? Hvor lå det? Lå det frit fremme, så I ku se det?

STOCK:

Jeg vil ikke ind på det her.

SØBYE:

Nej, det ka jeg sgu godt forstå. Gik I hans skuffer, hva? Gik drengene rundt og snusede i Laugesens private sager, hva?

STOCK:

Det ku vi ikke drømme om.

STOCK:

Ja, jeg har ikke været i andre skuffer end mine egne... Nu må De gå.

(STOCK åbner døren og man ser VIVIAN, uset for STOCK og SØBYE, stå og lytte)

SØBYE:

Hvordan kom billederne så frem? Hang de på væggen måske?

STOCK:

Ja, jeg ved faktisk ingenting om det, jeg har ikke engang set de billeder, - jeg har bare hørt om dem, jeg har slet ikke noget med det at gøre på den måde.

(SØBYE ser VIVIAN)

(VIVIAN begynder at grine)

VIVIAN:

Undskyld.

STOCK:

Hvad er der galt?

VIVIAN:

Du skal ikke se sådan på mig, jeg er bare så lettet.

STOCK:

Jamen, hvad er du lettet over?

VIVIAN:

Ja, over... jeg troede jo, at du havde disse billeder liggende skjult for mig.

STOCK:

Det havde jeg også.

SØBYE:

Aha. Ja, selvfølgelig!! Hvad får folk til at gå i andre folks private ting? En skjult tilbøjelighed, måske?

STOCK:

Jeg forsøger af alt magt at overheøre, hvad det er De antyder.

VIVIAN:

Jamen, hvad ville du ha, jeg sku tro?? Bum, faldt de billeder ud af dine papirer og gloede på mig. Og ja, hvad sku jeg tro? Og den der mystiske nøgle, du ikke ville sige, hvad var til, og du kommer sent hjem og...

STOCK:

Hvad troede du?

VIVIAN:

Ja, hvad tror du, at jeg troede?

STOCK:

Nej, det troede du vel ikke!

VIVIAN:

Jooo! Jeg troede, at du gik rundt og bar på en frygtelig hemmelighed, som ville ødelægge alt, hele vores liv..

STOCK:

Jamen, hvordan... hvordan...,hvordan ku du være i tvivl om, hvad jeg føler for dig, elskede?

SØBYE:

Der kan du bare se, Stock... Selv din egen kone...

STOCK:

Så er det nok. Eet ord mere og De har skrevet under på Deres egen afskedigelse.

SØBYE:

Hvis din kone havde været ligesom dig, så var det dig, havde siddet i arresten i Hørsholm nu. Tænk på det.

(STOCK går hen og skriver det skæbnesvanger dokument under. SØBYE tager sin frakke og går mod døren)

SØBYE: (til VIVIAN)

Godnat.

2. AKT

Pilotens historie

(En mand kommer samtidig gående ind af den anden dør med mikrofon i hånden, mens scenen kører bagud med skuespillere på)

PILOTEN:

Og skolelærer Laugesen blev selvfølgelig fyret, med reduceret pension, og undervisningsministeren udtalte, at der ikke er plads til homoseksuelle i den danske folkeskole. Og præsten blev fyret. Uden pension. Han blev jord- og betonarbejder. Så traditionen vandt, - men ligesom dengang den katolske kirke brændte kætterne, som hævdede, at jorden var rund, - så var det jo ikke kætternes tanker, der gik op i røg ved den lejlighed.

Pludselig blev byen ramt af en vind, som blæste hen over hele den vestlige verden. I løbet af et lille tiår forvandles den lille by til en ikke-by, en motelby, hvis mange små parcelhuse lå spredt ud over markerne. Indbyggertallet femdobledes, og villahaverne dækkede et område, som var mere end ti gange så stort som den gamle by. Hvad var der sket? Amerikaniseringen var slået igennem. Amerikanernes stadige arbejde for at demokratisere alle forbrugsgoder, så alle kunne få, hvad før var forbeholdt de få, slog igennem big time med præfabrikerede elementhuse.

Vi hopper ind i historien igen ca. 1973, hvor Erik og Vivians søn, Anders, er blevet ni år gammel. Og så suser vi ellers af sted op igennem årene, vi sku gerne nå til omkring 1981 før pausen og vi lander omkring 1989 kl. ca. 22.45.

Hvem er jeg? Jeg er ham den skøre pilot ude i Mosen, som ikke laver dagens gode gerning.

Drøm med mig

Drøm med mig
Prøv at tænk på en by
Brug fantasien
Kom nu i gang
Vi ka' jo
Vi ka' jo kalde den Lillerød
Det er lidt småt
men det passer nu så godt
og hvis nu vi viskede tavlen ren
så var det her du blev født

Du vokser op
Byen vokser med dig
og måske
har du det hårdt
Og ingen
næsten ingen forstår hvad er du vil
Det' ik' så fedt

Det er faktisk temmelig skidt
For du føler dig lidt udenfor
i Lillebitte Lillerød

Alle siger nej
Der' ingen plads til en som dig
Drømmen bli'r et mareridt
og du kan ikke vågne

Kør med mig
på skinnende spor
Tværs igennem
tid og sted
Tilbage
til barndommens tabte land
Til ungdomsår
hvorfra vor verden går
For hvis nu vi viskede tavlen ren
Så har vi alle rod
i Lillerød

Lykken er en leg
der baner vej
for den som vil
Lad musikken føre jer af sted
Kom lad mig ta' jer med

Sang: PILOTEN/Nis Pedersen

3.AKT

Barndom
1973-1981

Personerne:

ANDERS

CLAUS

JIMMY

GITTE

PELLE

STOCK

VIVIAN

Scene 1.

BILFRI SØNDAG/ De er 9-10 år.

(CLAUS kommer cyklende ind, bremser op, bagefter kommer ANDERS løbende. De ser på hinanden og får grineflip. BENTE ind, afbryder det. CLAUS siddende på en chopper-cykel med twinsadel i gnistret rød plastik og højt styr. CLAUS stirrer på BENTEs bare lår.)

BENTE:(drengene grynter kun svar)

Anders, vil du ikke være sød at sige til din mor, at jeg henter hende, når vi skal til yoga i morgen? Og vigtigt: hun behøver ikke at ha noget med, for vi skal hjem til mig i sauna bagefter. Man sku ikke tro, at I var lige gamle. Går I i samme klasse? Hvad hedder du?

CLAUS:

Jeg hedder Claus.

BENTE:

Hej Claus, jeg hedder Bente. Du skal se lidt højere op, når du ser på mig, du ser for langt nede.

(CLAUS rødmer)

BENTE: (rusker ham i håret)

Nej, Claus, det var ikke meningen, at du sku blive genert. Du må da gerne kigge på mig. (Går)

CLAUS:

Jeg haaaader bare piger, mand

ANDERS:

Det gør jeg sgu da osse. Men en dag så vil vi bare gøre hvad som helst for at være sammen med dem

CLAUS:

KOM NU! Jeg fatter bare ikke, hvorfor du ikke gider at lære at køre på cykel, mand!!!

ANDERS:

Det ka ikke betale sig.

CLAUS:

Det ka ikke betale sig. Du går alle steder hen, mand, du vader rundt på dine flade konvolutter.

ANDERS:

Jeg kan godt li at gå. Jeg elsker at gå. Prøv dog at se, mand, her er ikke en bil, prøv at se, Kongevejen er tom.... her er ikke et øje... hvorfor sku jeg ikke spadser af sted midt på den?

CLAUS:

Det er jo nok lissom om, det er bilfri søndag, og det er jo bare nok lissom om, jeg ikke syns, det er så fedt, at jeg kraftedeme altid skal vente på dig, og det er en femårsplan hver gang, vi skal et eller andet sted hen. Det er simpelthen så latterligt, at du ikke vil cykle... alle cykler sgu da.

ANDERS:

Min mormor ka heller ikke cykle.

CLAUS:

Ka hun ikke?

ANDERS:

Næ.

CLAUS:

Det er sgu da også helt vildt underligt.

ANDERS:

Næ, for de havde ikke opfundet cyklen, da hun var lille.

CLAUS:

Se nu for helvede bare at lær det. Kom her...

ANDERS:

Jeg vil ikke.

CLAUS:

Nu kommer du op på den cykel eller jeg banker dig.

(CLAUS får bakset ANDERS op på cyklen)

ANDERS:

Det er fordi, jeg er syg.

CLAUS:

Ja, du sir det selv.

ANDERS:

Jeg er syg, Claus.

CLAUS:

Så du ka ikke tåle at køre på cykel eller hvad?

ANDERS:

Jeg har en sygdom, så jeg langsomt blir lam.

CLAUS:

Det er sgu da løgn.

ANDERS:

Gu er det da ej - jeg blir spasser.

CLAUS:

Det er bare noget, du finder på.

ANDERS:(hysterisk)

Hvorfor helvede sku jeg lyve om sådan noget?

CLAUS:

Jamen, ...ka du mærke noget?

ANDERS:

Ikke en skid. Men de sir, at det kommer... det kommer bare langsomt...

Nå, nu skal jeg skide helt vildt.

(Forsvinder pludselig ind til siden og ud af syne)

CLAUS:

Nøj mand. Hvor meget tid ka du bruge på at skide?

ANDERS:

Det er ret sjovt, hvis man skider på ti minutter f.eks., ikke, og man skider hver dag, ikke, året rundt, hele livet, og lad os sige, at man blir 70, så bruger man alligevel mindre end et halvt år sammenlagt på at skide. Og jeg bruger kun fem minutter pr. skid, det er under tre mdr. alt i alt, det syns jeg, er fuldstændig acceptabelt.

CLAUS:

Hvis du ikke sad og regnede, ville det nok gå hurtigere.

STOCK:

Hallo! Hvad fortager du dig inde i det buskads, knægt?

CLAUS:

Han laver pølser.

STOCK:

I naboens hæk? Anders, kan du komme ud med det vuns! Du ska hjem og ligge i stræk!

ANDERS:

Der er kun to pølser tilbage.

STOCK:

Det er alt sammen meget fint, men du sku ha været hjemme for 1,5 time siden!

CLAUS:

Jeg kører, Anders...

STOCK:

HVIS DU IKKE KOMMER NU, SÅ KOMMER DEN SKØRE PILOT
OG TAR DIG!

ANDERS:(småpanisk)

Jeg kommer nu, far, jeg kommer nu!

(ANDERS kommer stormende ud og de går sammen.)

Scene 2

Cowboys i baghaven og indianer på hjernen. . 11-12 år.

(Drengene i cowboytøj, JIMMY og PELLE og CLAUS. Senere kommer STOCK og ANDERS.)

JIMMY:

Min storebror, Frank, ik? Ved du, hvad han laver hver fredag? Han er inde i København og banke spaghettier.

PELLE:

Hvorfor det?

JIMMY:

De hugger vores piger.

CLAUS:

Og hva så?

JIMMY:

Og hva så, mand ? Så blir alle børnene fejlfarver....

CLAUS:

Luk røven.

JIMMY:

Nej, undskyld, Claus, helt ærlig, mand, jeg havde glemt, at du var så brun, mand, det er fordi, jeg går op og ned af dig hele tiden.

CLAUS:

Okay.

PELLE:

Har vi live-op-piller med?

JIMMY:

Ja, og du ka få en stor en op i røven, før vi starter, så dør du aldrig.

PELLE:

Nøj, mand!

(CLAUS og JIMMY griner råt)

ANDERS: (kommer stavrende ind, er i fuld udrustning)
Hej.

JIMMY:
Hallo! Hvor har du lært at danse boogie-woogie?

ANDERS:
Ingen steder.

STOCK:
Hallo! I ska også lege med Anders! Ikke sandt, drenge? I skal ikke holde ham udenfor. Så kommer jeg efter jer. Er I med? Ikke drille Anders!

CLAUS:
Selvfølgelig.

JIMMY:
Okay, mig og Anders mod ros.

STOCK:
Godt Jimmy.

(STOCK ud igen)

PELLE:
Nu går vi ud og tæller til hundrede og så kommer vi tilbage.

(De skilles - PELLE og CLAUS en vej, JIMMY og ANDERS den anden. Mens de går ud:)

CLAUS:
Lad vær med at skyde Anders med det samme, okay?

PELLE:
Hvem holder du med?

JIMMY:(til ANDERS)
Stil dig dér og hold kæft.

(De trækker deres pistoler og gemmer sig. Vi følger JIMMY & ANDERS alene)

ANDERS:
Jimmy?

(pause)

ANDERS:
Ku vi ikke sige, at vi var indianerne?

JIMMY:
Hvorfor det?

ANDERS:
Jeg vil langt hellere være indianer. Vil du ikke?

JIMMY:
Næ.

ANDERS:
Når jeg ikke kan sove, fordi det stikker i mine ben, så ligger jeg altid og forestiller mig, at jeg tar til USA og står i spidsen for et kæmpe indianeropgør, hvor vi smider de hvide ud og gir landet tilbage til indianerne.

JIMMY:
Er du klar over, hvor stort et militær USA har?

ANDERS:
Jeg hyrer nogle gode advokater. Det er alt sammen helt klart brudte kontrakter og aftaler, - er du klar over, hvordan de har taget røven på indianerne?. Er du klar over, hvor strengt det er? De har bare lavet den ene aftale med dem efter den anden. Og så bare overtrådt dem.

JIMMY:(blir cowboyfilm-spooky)
Ssh, stille!

Beskidt men all right

Du er hvid, så skrid, dit blegansigt
Du aner ikke en skid om os præriefolk
Indianernes liv er ik' for pattebørn
Hvis du vil med, så hold dig til Flyvende Ørn

Jeg si'r det bare på forhånd, Anders, jeg si'r det bare, det er....

*Møgbeskidt men all right
Oh yeah aha all right
Pisse hård og pisse sej
Oh yeah aha all right*

Det' steppernes lov der gælder hjemme hos os
Bare hold kæft eller du får et los i røven, yeah
For far og mor ska' ned på Hyggehjørnet
og ta' en enkelt med Klarskov-brødrene

Men de stopper ikke der, Anders, de stopper ikke der, det er....

Møgbeskidt men all right....

Gi' dem tæsk hele flokken
Dem fra boligblokken
og de andre
En fed effekt mand
Respekt mand

Gi' dem tæsk hele flokken
Dem fra boligblokken
og de andre
En fed effekt mand
Respekt mand

Sang: JIMMY/Jimmy Jørgensen Kor: PELLE/Nis Pedersen

(STOCK kommer ind og gir ANDERS nogle krykker)

Scene 3

2 4 6 8 \motorway, - midt halvfjerdserne. De er 14-15 år.

CLAUS:
Jeg sir nej.

ANDERS:
Jeg VIL.

CLAUS:
Dine krykker synker ned i mudderet!

ANDERS:
Jeg ka godt finde vej udenom mudderet, jeg kender området som min egen bukselomme...

CLAUS:
Det er midt om natten! Der er mørkt!

ANDERS:
Jeg tager min pandelampe med!

CLAUS:
Hvad, hvis vi skal stikke af? Hvad, hvis vi pludselig bliver nødt til at piske af sted som sindssyge?

ANDERS:
Nej, nej, det er det, som er det dårlige altid i gysere, - hvorfor helvede løber de altid af sted, gennem en skov eller et eller andet, når de bare ku smide sig ned bag en busk i mørket og ligge stille? Ingen ville opdage dem.

CLAUS:
Prøv nu at høre, Anders, det er alvorligt det her. Vi laver hærværk.

ANDERS:
Sabotage. Vil jeg hellere sige.

CLAUS:
Ligemeget. Vi MÅ ikke blive opdaget.

ANDERS:
Nej, for helvede.

CLAUS:
Og hvad havde du iøvrigt tænkt dig at foretage dig derude?

ANDERS:
Jeg kommer jo ingen steder!

CLAUS:
Du ka jo ikke bære en eneste landmålerstok.

ANDERS:
Okay, nej, jeg holder dig med selskab så.

CLAUS:
Det er sidste gang, du kommer med. Og det er sidste gang for dig med en masse ting, det ved jeg godt, Anders, men...

ANDERS:
Det er ikke så meget det. Det er mere alle de ting, hvor jeg ikke engang når en første gang.

CLAUS:
Hvad vil du gerne nå?

ANDERS:
Jeg vil godt ud og rejse. Før det er for sent.

CLAUS:
Okay, hvor vil du hen?

ANDERS:
Jeg vil gerne stå på savannen og se de der kæmpe fugleflokke lette og se dyreflokkene løbe forbi.

CLAUS:
Okay. Jeg tar med dig ud at rejse.

ANDERS:
Ja, det har du glemt i morgen.

CLAUS:
Amar' halshug, jeg tar med dig ud og rejse.

(han ud)

Scene 4

ENTER HEROINE/lidt ældre

(ANDERS i rullestol STOCK bøjet over ham. VIVIAN og BENTE ind, i baggrunden.)

STOCK:

Spasser, spasser, invalid! Krøbling! Er du med? Jeg elsker dig, min dreng. Men du skal ikke pive! Krøbling! Monster!

VIVIAN:(ind)

Hva i alverden er det, du foretager dig, Erik?

STOCK:

Det, jeg gør, er, at jeg hælder ham.

VIVIAN:

Jamen, da ikke på den måde. Stakkels Anders.... Du er altså dum nogen gange, Erik.

STOCK:

Du er med på den, ikke, Anders? Du blir ikke ked af det, vel?

ANDERS:

Nej, nej, far.

STOCK:

Der ka du se, det er min dreng.

(STOCK ud)

VIVIAN:

Det er jeg altså ked af, Bente.

BENTE:

Du må altså lære at sige fra, Vivian.

VIVIAN:

Jeg bruger jo alle mine kræfter på drengen... Jeg har jo ikke kræfter til også at hamle op med ham....

BENTE:

Det kan jo ikke nytte noget. Han sidder på dig.

VIVIAN:
Jeg ved det godt, Bente, men hvad skal jeg gøre?

ANDERS:
Det gør ikke noget, mor.

BENTE:
Jeg forstår det ikke, jeg forstår det simpelthen ikke.

VIVIAN:
Nu begynder du ikke igen.

(De går ud)

(GITTE kommer ind)

GITTE:
Hej.

ANDERS: (overrasket)
Hej, Gitte.

GITTE:
Jeg tænkte bare... jeg kom bare for at høre, om du ville med ud og køre en tur, ik'.

ANDERS:
Jeg er lige i gang med noget...

GITTE:
Nå, men, det var også bare, hvis.

ANDERS:
Du ville gerne køre mig en tur?

GITTE:
Ja, da, hvis du havde lyst, ik'.

ANDERS:
Lyst har jeg nok. Det er mere, om jeg har tid.

GITTE:
Ik' for noget, sidder du ikke en del her på værelset?

ANDERS:
Nej, jeg er tit ud og spille fodbold.

GITTE:

Ja. Men så går jeg igen.

ANDERS:

Okay, det var sødt af dig at spørge mig.

GITTE:

Ja.

ANDERS:

Okay.

GITTE:

Vi ses i morgen i skolen, ik'.

VIVIAN: (ind)

Hej, hvad er det for noget pjat, Anders? Hej, søde lille Gitte. Du vil da altid gerne en tur ud til mosen...

ANDERS:

Nå, men...

VIVIAN:

Kunne du ikke køre ham en tur derud?

GITTE:

Til mosen?

ANDERS:(til GITTE)

Okay, så får du din vilje, - bare pas på, jeg ikke får et anfald.

VIVIAN:

Anders, vær nu sød ved Gitte, når nu hun er så sød. Det ka være Gitte kan hjælpe dig med at huske ikke at vippe på stolen.

(Musikskift til mosen)

ANDERS:

Hvis man piller bussemænd i 5 minutter hver dag i 70 år, så svarer det til 3 mdr. konstant næsepilleri. Hvis jeg plukker, skal vi sige 5 bussemænd om dagen á i snit 2 mms højde , så svarer det til 1 cm om dagen eller et totalt bussemandstårn på 255,5 meter på et liv.

GITTE:

Lad lige vær med at være så ulækker, please.

(Pause)

GITTE:

Her er ellers langt mellem husene her, hva?

ANDERS:

Har du ikke været her før?!

GITTE:

Næ, jeg er fra Valby. Mine forældre købte et hus herude, og så var jeg lissom tvunget til at flytte med, ik'?

ANDERS:

Ville du hellere bo i Valby?

GITTE:

Der er ingen sammenligning. Jeg synes bare, at det her er en virkelig mærkelig by, ik'. Altså at bo i, ik'. Om dagen, ik'. Så er der ingen voksne overhovedet. Så er der helt tomt. Så er der kun os. Og så om aftenen, ik'? Hvis man går ned i byen, - så er der overhovedet ingen! Så er de derhjemme. Alle sammen. Jeg ska i hver fald ikke bo her, når jeg flytter hjemmefra. Ind til København. Med det første S-tog.

ANDERS:

Du er et indendørsdyr!

GITTE:

A' hva for noget er jeg?

ANDERS:

Du *er* et indendørsdyr.

GITTE:

Hvad mener du?

ANDERS:

Der er enormt mange piger, som er indendørsdyr, har du også allergi?

GITTE:

Næ. Er du udendørsdyr så?

ANDERS:

Ja, jeg er et udendørsdyr. Det er jo vores naturlige element, det her. Alting i os er bygget til at være herude ude. Øret er f.eks. ikke konstrueret til larm, øret er konstrueret til stilhed.. og så

pludselig en lyd. Man kan med det samme sige, hvor det er ...Øret er eminent til at retningsbestemme.

GITTE:
Hvor ved du alt det fra?

ANDERS:
Det gør jeg bare.

GITTE:
Det er garanteret noget, du har læst i en bog.

ANDERS:
Og hva så?

GITTE:
Ku du tænke dig at røre ved mine bryster?

ANDERS:
Hva sae du?

GITTE: (hun tar hans hånd)
Kom her med hånden...

(Hun fører den op under blusen)

GITTE:
Du skal bare kilde mig på brystvorten med en lillefinger.... Har du nogensinde rørt ved et bryst før?

ANDERS:
Ja... min mors.

GITTE:
Nøj, mand. Må jeg spørge dig om noget?

ANDERS:
Ja.

GITTE:
Ikke for noget, men ka du få stiv pik?

ANDERS:
Ja.

GITTE:

Gør det lidt hurtigere. Det er rart.

(Hun trækker hans hånd væk og går lidt væk for at tænde en smøg)

(ANDERS vipper på stolen og vupti, han falder bagover)

GITTE:

Ska jeg ringe efter en ambulance?... Anders?... Anders, hvis du blir liggende, så jeg henter lige din mor, ik?

(Hun løber afsted, men bliver stoppet af ANDERS latter, hun går hen til ham, de griner sammen. Følgende på jorden)

GITTE:

Ok, her ser faktisk ikke så værst ud, faktisk...med de der svaner ude i siden.

ANDERS:

Ved du, hvad det mest sindssyge er? De planlægger at lægge en motorvej lige igennem her!

GITTE:

En motorvej?

ANDERS:

Fire spor lige tværs igennem det hele. Ska jeg fortælle dig en hemmelighed? Du må aldrig sige det til nogen. Det er en dyb hemmelighed.

GITTE:

Jeg sværger.

ANDERS:

Claus og jeg sørger for at motorvejen aldrig blir bygget.

GITTE:

Ka I det?

ANDERS:

Vi saboterer. Hver gang landmålerne har været ude og måle op, så hiver vi alle målestokkene op om natten og så må de starte forfra.

GITTE:

Okay. Det er da løgn?

ANDERS:

Vent og se!

(pause)

ANDERS:
Hvorfor kom du og ville lege?

GITTE:
Fordi.

ANDERS:
Er det fordi, du har ondt af mig? Har du medlidenhed med mig, er det det?

GITTE:
Næ. Okay, nu fortalte du mig en hemmelighed, så fortæller jeg også dig én, du sir ikke, jeg har sagt det. Det var fordi, vi havde væddet om, hvem som turde, af mig og Belinda og Lone, og jeg ved godt, at det er pissestrengt, men nu tænker jeg altså ikke over det mere, her, mens jeg er sammen med dig, lige pludselig, hvis du forstår.

Scene 5

Bagerlærningen /lidt ældre er de nu (15-16)

(PELLE og JIMMY på knallerter. CLAUS lidt tilovers. ANDERS sidder lidt for sig selv)

PELLE:

La os ta på Sing-Sing i aften.

JIMMY:

Hvor faen sku vi ellers ta hen?

PELLE:

Så tar vi på Sing-Sing.

CLAUS:(forsøger at hævde sig)

Jeg kom sgu op og slås med Brian Pandehår.

JIMMY:

Nå! Med Brian Pandehår??!!

PELLE:

Du gav ham vel nogen tæsk?

CLAUS:

Jeg holdt hans hoved nede i et blomsterbed, så han fik jord i munden og begyndte at vræle.

JIMMY:

Fedt gjort. Brians mor har lige begået selvmord...

CLAUS:

Har hun det?

JIMMY:

Hun tog piller.

PELLE:

Hvor fanden ved du det fra?

JIMMY:

Det har jeg da hørt dem snakke om derhjemme. Måske var hun syg, sir min mor.

CLAUS:
Syg?

PELLE:
I hovedet.

JIMMY:
Nej, hvis nu hun f.eks. havde uhelbredelig kræft, så ka det være, at hun hellere ville stille træskoene frivilligt.

(De ser alle på ANDERS og får grineflip, ikke CLAUS)

PELLE:
For meget.

JIMMY:
Hva, har I været inde og se den der nye Bond-film? Den er eddermame god, du.

CLAUS:
Næ.

JIMMY:
Næ, for det har I vel ikke råd til. Skoleelever. Hør på mig: Jeg gik sgu da ud af skolen i tide. Da jeg var færdig med syvende, så var jeg bare (fløjt) i bagerlære. Okay, man ska tidlig op, det ka jeg godt sige dig, men man har fri hele dagen og jeg tjener vildt gode penge. (ræber sig). I tjener ikke en skid, mand. I får lommepenge, - vil I ha lommepenge af mig, hva? (ræber sig igen)

PELLE:
Nej, vi ska da ej.

ANDERS:
Hva tjener du?

JIMMY:
1750 kr. om måneden.

ANDERS:
Jeg får 3000. I invalidepension..

PELLE:
Det er sgu da også for meget.

JIMMY:

Fedt, så ka du spare sammen til en elektrisk, mens jeg kører Kawasaki. Er der nogen, som ska ha snaps?

JIMMY:

Nå, så lige før fyraften, ik'? så kommer hende den lille med numsen, Gitte, der ned og sir hej. Der går kun 5 minutter, mand, så står jeg med hele hånden oppe i kussen på hende.

PELLE:

For meget!

JIMMY: (stikker to fingre hen under næsen på ham)

Vil du lugte?

Stådreng

Du gir mig stådreng
Jeg håndsveder bare du rør mig
Jeg ku kæle dig varm
Jeg ku' kæle dig våd

Kom lad os gå på disko nu
På disko nu i aften
Kom lad os gå, kom lad os gå
Kom lad os gå på disko nu
og danse natten lang
Kom lad os gå, kom lad os gå

*Ah jeg vil ha dig - varm se'felig
Kom ta' med mig hjem
og vis mig din navle - aha aha*

Mærker din hånd på min ryg
mens jeg kysser din kind
Ingen har lært mig hvordan
jeg skal liste den ind

Ah jeg vil ha dig....

Ta med mig hjem
Ta med mig hjem
Vil du se mine diskokugler

Ah jeg vil ha dig....

Sang: JIMMY/ Jimmy Jørgensen Kor: PELLE/Nis Pedersen

ANDERS:

Hva' så, kom du i seng med hende?

JIMMY:

Så ville jeg sgu hellere kneppe med et nøglehul, du.

ANDERS:

Okay, er vi nede i den størrelse?

JIMMY:

Ja, døren ville selvfølgelig flække, den ville smadre totalt.

PELLE:

For meget.

ANDERS:

Så synes jeg alligevel, at det lyder hyggeligere med Gitte.

JIMMY:

Ja, måske,- jeg har hørt, at hun sutter den af på hvem som helst.

ANDERS:

Bare ikke på dig, vel?

PELLE:

For meget.

JIMMY:

Jeg render hele dagen og ska lave de der hvide klatter på sneglene, mester blir sgu da pissesur, hvis jeg får den suttet af i arbejdstiden

PELLE:

For meget.

ANDERS:

Hallo! Hvor mange fingre har mennesket?

JIMMY:

10

ANDERS:

Nul, 8, de to af dem er ikke fingre, det er totter. Snydt igen...

JIMMY:

Nu inspirerer du kraftigt til en på låget, du, uanset, hvor meget spasser du er.

CLAUS:

Slap nu af, mand.

JIMMY:

Jeg ka jo slå dig i stedet for. Skal jeg det? Så behøver jeg ikke at ha dårlig samvittighed.

(Knalder CLAUS en)

ANDERS:

Du er jo idiot, mand.

JIMMY:

Du ka bare lær at tale ordentlig, du...

CLAUS:

Kom, vi skrider.

ANDERS:

Du får sgu da aldrig en 7 1/2'er.

JIMMY:

Har du taget tid på det? Er du sikker på, at du har skrevet det ned! For det er vigtigt, du! Ved du, hvor lang tid du bruger på at sidde ned? Det ka jeg godt fortælle dig, du: Hvis vi sir, du lever et gennemsnitsliv på 70 år, så sidder du ned i, øh, 70 år af dit liv. Hahahahahahaha.

PELLE:

For meget!

(De kører ud på deres knallerter)

Scene 6

Jeg elsker dig i hemmelighed.

GITTE:

Hold kæft, det er for meget med ham Jimmy Hjernedød, han er simpelthen så ulex, han stikker, du ved, sådan benet ind imellem ens lår, når man danser. Han er så liderlig. Belinda og mig har aftalt, at på fredag, ik', ovre hos Tina, at vi skal lade som om, vi synes, han er helt vildt lækker, og så når vi har fået bukserne af ham, så binder vi ham til sengen og kalder på alle de andre. Det blir helt vildt sjovt. Nej, hvor er det stærkt, det her.

ANDERS:

Det er 60% Stroh-rom.

GITTE:

Prøv at høre, ik' for noget, når du møder Jimmy næste gang, ik', så spørg ham ud om, hvad han synes om mig og Belinda, ok? Ska du ikke ha?

ANDERS:

Jeg har ikke tid. Jeg skal tænke.

GITTE:

Hvad skal du tænke på?

ANDERS:

Det er lykkes for dem at måle op til motorvejen nu, hele vejen igennem mosen. Vi ku simpelthen ikke nå at hive alle de stokke op hele tiden. Jeg må finde på noget andet.

GITTE:

Hold kæft, hvor er det sødt, det her... føj.

ANDERS:

Det er Madeira, det er fyldt med sukker... Vent lige lidt. Ja, selvfølgelig ! Det må vi lige skrive ned....

GITTE:

Vil du med på fredag?

ANDERS:

På fredag?

GITTE:

Hos Tina?

ANDERS:
Tina?

GITTE:
Ja.

ANDERS:
Prøv at høre, nogen gange, så blir jeg sgu i tvivl om, hvis side, du er på.

GITTE:
Jeg er på din side.

ANDERS:
I hvilken sag?

GITTE:
I alle sager.

ANDERS:
Mener du det? Vil du være med?

GITTE:
Jeg synes, der er pisse koldt og vådt derude, Anders.

ANDERS:
Nå, men helt ærligt, vil du?

GITTE:
Jeg tænker over det, ok? Jeg tar dem her med, ik'? (Tager begge flasker)

(Hun vil gå)

ANDERS:
Jeg har skrevet et digt til dig.

GITTE:
Et digt?

ANDERS:
Ja.

GITTE:
Til mig?

ANDERS:

Ja. Og jeg vil godt læse det op for dig.

GITTE:

Okay.

ANDERS: (finder det frem)

Nej, jeg ved ikke, om jeg ka.

GITTE:

Kom nu

ANDERS:

Ok.

Jeg er kun lykkelig

når jeg drømmer

Når jeg drømmer at alle må bestemme over deres eget liv

og ingen sulter

jeg er kun lykkelig når jeg drømmer

Når jeg drømmer at jeg går i skoven

eller i bjergene

Er det okay?

GITTE:

Det er skidegodt.

ANDERS:

Men jeg er kun lykkeligst, når jeg er sammen med dig,

det er det eneste sted jeg er glad

og kan overskue alt

det er lyden af din stemme

det er duften af dit hår

der får mig til glemme

alt sørgeligt og trist

(Pause)

GITTE;

Hvor er det godt.

ANDERS:

Tak.

GITTE:

Altså, Anders, hvordan ska det forstås...

ANDERS:

Det ska forstås, som et.. altså... fordi.. altså som et venne-digt.

GITTE:

Et venne-digt.

ANDERS:

Ja, fordi vi er så gode venner, jeg ka godt li dig, så fik jeg lyst til at skrive et venedigt.

GITTE:

Hvor er du sød.

(Hun giver ham et kys på kinden)

ANDERS:

Tar du så med ud i mosen i morgen?

GITTE:

Måske.

Scene 7

Som sukker i benzin

ANDERS: (vildt begejstret)

CLAUS! CLAUS! Jeg har fundet ud af, hvad vi gør.

CLAUS:

Hva gør vi?

ANDERS:

Vi hælder sukker i benzinen på alle vejarbejdsmaskinerne...!

CLAUS:

Det går sgu ikke.

ANDERS:

Det er en fantastisk ide. Alle maskinerne brænder sammen og går i stå.

CLAUS:

Vi risikerer jo at komme i fængsel og alt muligt.

ANDERS:

Jeg er villig til at løbe risikoen.

CLAUS:

Du glemmer bare, at det er mig, der skal løbe den for dig.

ANDERS:

Jeg tar med, selvfølgelig.

CLAUS:

Stor hjælp.

ANDERS:

Det forsinker dem jo af helvede til. Og der er aldrig nogen, som opdager det.

CLAUS:

Jamen, det vil jeg ikke.

ANDERS:

Jeg ka jo ikke gøre det selv, mand!! Jeg ber om din hjælp!

GITTE: (i parkacoat ind)

Hej.

ANDERS:

Du kom!

GITTE:

Ja, jeg er med på den, Anders.

ANDERS:

Du kom sgu!

CLAUS:

Hvad er hun med på?

GITTE:

Ja, på det med sukker i benzinen.

CLAUS:

Har du fortalt hende om det???!!!

ANDERS:

Hun er med på den, mand, hun er med os.

CLAUS:

Jamen....

GITTE:

Ska vi komme af sted?

ANDERS:

Claus vil ikke.

GITTE:

Nå!

CLAUS:

Du er sindssyg. Du render og fortæller det til alle og enhver...

STOCK:(ind)

Hvad er det her foregår? Hvad laver I?

ANDERS:

Ikke noget.

STOCK:
Er I på stoffer?

ANDERS:
Nej, nej.

STOCK:
Udemærket. Fortsæt.

(Ud)

GITTE:(til ANDERS om CLAUS)
Ik' for noget, men ka vi klare os uden ham?

CLAUS:
Hej! Hej! Vent lige lidt.

ANDERS:
Lad os komme af sted.

CLAUS:
SÅ GØR JEG DET!

ANDERS:
Yes.

CLAUS:
Okay, for helvede, jeg gør det.

ANDERS:
Yes!

GITTE:
Jeg går med.

ANDERS
Yes! Det er skidegodt.

CLAUS:
(Sukker) Okay, så kom.

ANDERS:
Yes! Hahaha!

(De skrider. ANDERS alene tilbage)

(JIMMY og orkester kommer til syne bag et hvidt lærred. De kommer frem til ANDERS og spiller/synger til ham, imens fortsættes skygebillederne af CLAUS og GITTE, der kysser og danser)

Skudt forbi igen

Jeg siger det på tide du får stoppet dit sværmeri
Hvordan kan du tro hun vil ha en fyr som dig
Fortæl mig hun sir det er dig hun godt ka li
Du tror hun syns du er usædvanlig sej

Men desværre, kære ven

*Skudt forbi igen
Hun blir aldrig din
Tag din medicin
og tænk på andre ting
Alle må en tur
i det sorte hul
langt langt under nul
Der findes ingen kur*

Du ved hendes far har aktier i IBM
De bor i et kæmpe slagskib af en villa
Fortæl mig hun tar en hvalp som dig med hjem
Og åbner en hel tequilla

Nej desværre, kære ven

Skudt forbi igen...

Sang: JIMMY/Jimmy Jørgensen Kor: Nis Pedersen, Mogens Rex

CLAUS:
(Kommer styrtende ind)
Det er helt vildt!

ANDERS:
Hvad er det? Blev I opdaget?

CLAUS:

Nej.

ANDERS:

Hvad?? Men gik det godt?

CLAUS:

Ja, ja, for helvede.

ANDERS:

Fik i sukkeren hældt i?

CLAUS:

Nej.

ANDERS:

Hvad? Hvad skete der?

CLAUS:

Jamen, det er det. Hahaha. Der skete noget fantastisk!

ANDERS:

Hvad? Kom nu.

CLAUS:

Du må ikke blive sur på mig, - det ved jeg, du ikke bliver, - for ved du, hvad der skete? Vi gik der ud af den lange vej mellem hestefoldene og det var helt mørkt, og så da vi kom ind mellem træerne ude i mosen, Nå, så går vi der, og så liige pludselig, haha... så mærker jeg hendes hånd lige sådan lægge sig ind i min. Wuaaa, mand, den var helt varm og blød!

ANDERS:

Hva så?

CLAUS:

Så det er helt vildt... så stopper vi op. Så lukker hun øjnene og læner ansigtet op mod mig, helt åben, og så kysser vi.

ANDERS:

Hvad gjorde I, da I var færdige med at kysse?

CLAUS:

Vi ku ikke holde op, jeg tror, vi stod og kyssede i 2,5 time eller sådan noget. Jeg er også helt øm i tungen.

ANDERS:

Det var synd.

CLAUS:

Det gør ingenting! Hun er da helt vildt lækker.

ANDERS:

Hvad så... Ska I så være kærester eller hvad?

CLAUS:

Det håber jeg eddermame. Jeg skal i seng med hende! Jeg skal slikke hendes kusse Jeg skal hore! Jeg skal gøre alle de ting, jeg aldrig har prøvet. NU skal jeg endelig prøve dem. Jeg ka godt sige dig, hun var liderlig, du. Hun var ligesom en kat, hun spandt hele tiden, og du ved, gned sig op af mig. Åh, det er det vildeste.

ANDERS:

Hvad med motorvejen?

CLAUS:

Hvad for en? Nå... øh...vi kan jo gøre et nyt forsøg i morgen aften.

ANDERS:

Ja, ja.

CLAUS:

Prøv at høre, jeg lover at gå ud og gøre det i morgen aften.

Scene 8

SKILLEVEJ/ 1981. De er 18 år.

(ANDERS, VIVIAN, STOCK + CLAUS, GITTE og JIMMY i deres fineste festskrud. Lys op. ANDERS sidder alene med tøjet i uorden og smidt omkring sig).

VIVIAN: (ind)

Anders? Kommer du ikke ind og får en punch med mig og far. Min kæreste lille dreng, hvad er det med dig?

ANDERS:

John Lennon er død.

VIVIAN:

Nå. Ska du ikke til fest, Anders?

ANDERS:

Jo, men jeg kan ligesom bare ikke rigtig komme af sted.

VIVIAN:

Nej. Ska jeg alligevel ikke hjælpe dig med at komme i tøjet igen.

ANDERS:

Jeg vil ikke derhen.

VIVIAN:

Min lille dreng....

ANDERS:

Hvad skal jeg der? Danse? Kigge på piger? Hvad skal jeg?

VIVIAN:

Du skal være sammen med dine venner.

ANDERS:

Jeg kan ikke, mor.

VIVIAN: (Hun begynder at græde)

ANDERS:

Mor...

(GITTE og CLAUS ind)

GITTE:
Nå. Hej!

CLAUS:
Hej, forstyrrer vi?

VIVIAN:
Nej, nej. Selvfølgelig ikke. (Hun ud)

GITTE:
Vi kom bare for at spørge, om vi sku følges ud til festen?

CLAUS:
Det vil sige, jeg blir hentet af Jimmy, - på hans nye motorcykel, - vi har aftalt, at jeg skal sidde bag på ham derud, - men så tænkte jeg, at du og Gitte ku følges derud...

ANDERS:
Sød tanke, men jeg skal ingen steder.

GITTE:
Kom nu, Anders, vi skal også sige farvel til alle mulige.

ANDERS:
Ja! ALLE skal ud og rejse. Undtagen mig.

VIVIAN: (Ind med punchglas til gæsterne)
Tillykke.

STOCK: (Ind)
Hvad er der galt, Anders? Hvorfor ligger huen på gulvet....?

VIVIAN:
Men nu er lille, søde Gitte kommet for at hente dig...

ANDERS:
Hun er ikke en skid sød.

VIVIAN:
Anders! Sku vi nu ikke lige hoppe i tøjet igen og så ta med Gitte, hva, skat?

JIMMY: (Ind med styrthjelm på)
Hallo! Er der nogen, der ska med ud og se?

CLAUS:

Jeg kommer nu...bare rolig

STOCK:

Det er din studenterfest.

ANDERS:

Jeg ved det.

STOCK:

Kom nu her, på med kalotten...

ANDERS:

Jeg skal i hvert tilfælde IKKE ha den hue på.

VIVIAN:

Skidt med det, bare skjorten sidder pænt.

STOCK:

Jamen, du ER jo student.

ANDERS:

Jeg kan ikke li det, den symboliserer. Der er også flere andre, som ikke vil ha hue på.

STOCK:

Huen på!

ANDERS:

Nej! (Han smider den)

STOCK:

Hvis du smider den hue en gang til....

BENTE (Ind):

Her kommer jeg lige forbi med en lille gave, tillykke, Anders.

STOCK:

Nu tar du den hue på, min fine ven! (Maser huen på ham)

BENTE:

Er det så vigtigt med den hue?

STOCK:

Nu skal du ikke komme her, Bente.

(ANDERS smider huen på gulvet)

STOCK:

Vil du ikke gøre noget som helst af det, jeg siger til dig?! Du er imod mig i alle spørgsmål? Du skal gøre, hvad jeg siger.

VIVIAN: (Tager huen fra STOCK og slår ham med den under følgende)

Kan du kun gøre tingene værre for ham? Du tramper rundt på ham. Du ydmyger ham. Hvad med et øjeblik at se, om du kan gøre noget, som hjælper Anders lidt, i stedet for!

STOCK:

Jamen...

(STOCK rundt på hælen og ud)

STOCK:

Til side!

(Pause, VIVIAN begynder at græde, BENTE tar hende ud)

GITTE:

Skal vi ikke...?

CLAUS:

Jo. Jeg tror, vi smutter.

ANDERS:

Ja, skrid bare ad helvede til, Claus! Du ska endelig ikke tænke på, at vi havde en aftale om, at vi sku ud og rejse sammen!

CLAUS:

Hvad mener du?

JIMMY:

Jeg smutter nu.

CLAUS:

Aj, for helvede, vent nu lige lidt.

ANDERS:

Vi havde en aftale - vi lavede en pagt.

CLAUS:

Jo, men...

JIMMY:
Ska du med, Claus?

CLAUS:
Anders, helt ærlig, mand, ka vi ikke snakke om det her på et andet tidspunkt?

ANDERS:
Bare skrid, mand, men så skal du ikke komme igen.

GITTE:
Jeg tror, jeg går, - så I kan tale færdig.

CLAUS:
Aj, venter du ikke?

GITTE:
Nej, det er bedst, jeg går. Vi ses derude.

JIMMY:
Vi kører.

(De ud)

CLAUS:
Fedt nok, Anders, tak ska du ha.

ANDERS:
Du ka da bare gå, man ka alligevel aldrig tro på, hvad du lover.

CLAUS:
Hva mener du? Ved du, hvor jeg var i aftes? Jeg var da ude og hælde sukker i benzinen for dig.

ANDERS:
Du gjorde det.

CLAUS:
Ja, fandeme ja.

ANDERS:
Og du blev ikke opdaget?

CLAUS:
100

ANDERS:

Hold kæft, mand, jeg tror sgu, jeg elsker dig.

(De kører til fest)

Scene 9

Crash!

(PILOTEN kommer ind med en klapstol, sætter sig)

Kawa 7 1/2

Jimmy var kun atten år
ville ud og finde sig et lækkert skår
Han kørte op til skoven ved den nye vej
der gik Gitte og kedede sig

Jimmy sagde hej hvad med dig
ska' du ikke ud og køre en vild tur med mig
Gitte sagde hvis det er ok med dig
så ka vi tage en tur på den nye motorvej

Jimmy Jimmy havde en syv en halver
sa' den ku køre 180
Gitte Gitte troede han løj
derfor blev hun kun 17 år

De sad så tæt som om de lå i ske
det var mørkt og vinden susede i hendes hår
hun sagde hey gi den lidt gas
hvad sku der ske her er jo masser af plads

Jimmy Jimmy havde en syv

vejen var ny og motercyklen spandt
Gitte var frisk og sagde kom nu, vis du talte sandt
da nålen nåede 180
vendte Jimmy hovedet og skreg hvad sagde jeg

da han kiggede på vejen igen
stod der en vejtrømler 20 meter foran dem
senere da de fandt deres blodige lig
manglede Jimmys hoved de ku ik' finde det

Jimmy Jimmy havde en syv

Sang: PILOTEN/Nis Pedersen Kor: Caroline Henderson, Lotte Andersen

Scene 10.

Skandale!

VIVIAN:

Vi er jo allesammen så oprørte over det med søde lille.... over ulykken. Ka det så ikke være lige meget?

STOCK:

Jeg er jo nødt til at påtale det her. Hærværk for 23 millioner kroner på Amtets vejmaskiner!!!!
Du kan ikke være ven med ham mere, - det ka jeg godt sige dig.

ANDERS:

Hvad?

STOCK:

Den skøre pilot så ham, han blev snuppet. Og nu ryger han lige lukt i ungdomsfængsel.

ANDERS:

Det er ikke rigtigt.

STOCK:

Det er nådigt sluppet, du. 23 millioner, Vivian! Godt, jeg ikke er Claus' mor og far.

VIVIAN:

Og det er vi gudskelov heller ikke. Stakkels, lille Claus.

STOCK:

Vivian, nu tror jeg, du skal gå ind og lægge dig.

ANDERS:

Jamen, for helvede: Det er mig, der har gjort det. Jeg har planlagt det hele. Der er bare ingen, som ved det.

(Pause)

VIVIAN:

Sikke noget vrøvl at sige, Anders... det er ikke spor morsomt.

STOCK:

HVAD FOR NOGET!!!???

VIVIAN:

Du slår ham ikke! Du slår ham ikke, Erik!

STOCK: (Kæmper mod vreden)

Det har du ikke gjort.

ANDERS:

Jo.

STOCK:

Det havde jeg alligevel regnet med at undgå så. Trods alt, - i det mindste - så ku man da være sikker på at ens søn ikke blev terrorist eller forbryder....

ANDERS:

Det er den motorvej, som er en forbrydelse.

STOCK: (Endnu mere anstrengt tilbageholdt)

Mod hvem så???

ANDERS:

Mod mosen, mod dyrene, mod fremtiden...

STOCK:

Sidder du og fortæller mig, at det var DIG, der sad og planlagde disse infame bøllestreger!!! Jeg kan slet ikke.... Vivian, hva ska jeg gøre?

VIVIAN:

Bare la vær og tænk på det.

ANDERS:

Og jeg er stolt over det....

STOCK: (Knalder ham en lussing)

VIVIAN:

Det må du ikke gøre, Erik!

STOCK:

Hvordan kan han finde på at gøre sådan noget?

VIVIAN:

Jamen, jeg er selv chokeret...

ANDERS:

Jeg er frihedskæmper, ligesom Che Guevara

STOCK:

Che? Hvad har Che Guevara med det her at skaffe?

ANDERS:

Det smukke i, at han ofrede sit komfortable liv for de fattige og undertrykte

STOCK:

Og nu vil du ofre dit liv for frøerne ude i mosen!?

ANDERS:

Ja, jeg er revolutionær. Far, jeg ville høre, om du ikke kunne køre mig ned til politiet, så jeg kan forklare den rette sammenhæng, - det var mig, som fik ham til at gøre det.

(STOCK snurrer rundt, tar fat i kørestolen og skubber den op af væggen)

STOCK:

Hvis du nogensinde fortæller nogen, at du har været med til at lave hærværk for 23 millioner kroner, så sender jeg dig direkte på et hjem, har du forstået?

VIVIAN:

Så skyder jeg dig, Erik.

ANDERS:

Jeg blir da nødt til at... for Claus.

STOCK:

Vi må ha ham væk herfra, langt væk – ude af syne, indtil der er faldet ro over alt det her.

VIVIAN:

Erik?!

STOCK:

Rolig, Vivian. Jeg tar ud og rejser med ham. Han skal væk fra Lillerød nu.

PAUSE

4. AKT

5. AKT - Allerød i slutningen af 80'erne

Erik STOCK Hansen

VIVIAN

BENTE

ANDERS

CLAUS

SCENE 1

VIVIAN:

Jeg ska nok snakke med ham.

BENTE:

Det blir nok aldrig til noget så.

VIVIAN:

Joooooo, vi SKAL afsted. Jeg venter på det rigtige tidspunkt, forstår du.

BENTE:

Det rigtige tidspunkt, hvornår kommer det rigtige tidspunkt.

VIVIAN:

Han har ikke været til at være i nærheden af, siden han er blevet udnævnt til oberstløjtnant, for det andet er han blevet kommandant på Sandholmlejren, og for det tredje har han fået den idé, at han snart får et ridderkors.

BENTE:

Det blir jo ikke til noget.

VIVIAN:

Jo, det tror jeg nok, når man har været så mange år i forsvaret, så....

BENTE:

Nej, nej, ikke med Ridderkorset.

VIVIAN:

Jeg skal nok spørge ham om det.

BENTE:

Spørge ham? Hør på dig selv. Han sidder på dig, Vivian.

VIVIAN:
Jeg ved ikke, om jeg kan, undskyld Bente.

(STOCK ind i ny uniform)

STOCK:
Bente! Vivian! Masserne har revet muren ned!

VIVIAN:
Hva sir du?

STOCK:
Det er utroligt.

BENTE:
Muren?

STOCK:
Sig mig, har I ikke set fjernsyn? Masserne er simpelthen gået amok og har revet muren ned! Man har overladt magten til masserne igen, det er... nå, det interesserer jer jo overhovedet ikke.

BENTE:
Nå, men, jeg blir nødt til at jeg smutte, hejhej.

STOCK:
Farvel, Bente. (Hun ud) Det var godt, hun gik. Anders! Kom ud og se fars nye uniform!

STOCK:
Kom nu!

VIVIAN:
Lad ham være, Erik.

STOCK:
Jeg er sgu bekymret for ham. Han sidder altid derinde. Anders...!

VIVIAN:
Der er noget, vi skal ha talt om...

STOCK:
Det er som om, der ikke mere er noget, som ka hidse ham op eller glæde ham...

VIVIAN:
Han er en voksen mand, lad ham selv bestemme.

STOCK:

Nej, nej... men altså... han er jo gået i frø, manden.

VIVIAN:

Mig og Bente.

STOCK:

Bente og jeg hedder det vist.

VIVIAN:

Ja, Bente og jeg, vi har talt om, at vi måske til efteråret ville...

STOCK:

Ville hvad?

VIVIAN:

Jo, men vi har altså planlagt at ta denne her tur til Grækenland.

STOCK:

Hvem?

VIVIAN:

Mig og Bente - til Lesbos.

STOCK:

Til Lesbos?

VIVIAN:

Ja.

STOCK:

Alene?

VIVIAN:

Hvad mener du med alene? Vi er to.

STOCK:

Du ved udemærket godt, hvad jeg mener med alene, -lad vær med at svare mig igen.

VIVIAN:

Jeg svarer, som det passer mig.

STOCK:

Javel så, javel så.

VIVIAN:
Vi skal afsted d.12.

STOCK:
Nej.

VIVIAN:
Jo. Hvad mener du?

STOCK:
Det er meget enkelt, min kone skal ikke rejse til Grækenland alene.

VIVIAN:
Erik, du mener da ikke, at du vil forbyde mig at...

STOCK:
Der er ikke mere at tale om, Vivian.

VIVIAN:
Erik, nu må du tænke dig om en gang, skat.

STOCK:
Jeg foretrækker, at du ikke skatter mig i den slags sager.

VIVIAN:
Jeg har virkelig brug for at komme lidt væk. Jeg kan ikke mere slæbe rundt på Anders og gi ham tøj på, at ta ham på toilettet, og jeg kan ikke mere, jeg har ikke flere kræfter.

STOCK:
Så får vi en hjemmehjælp til ham.

VIVIAN:
Jamen, det er jo ikke det.

STOCK:
Nej. Godt. Så taler vi ikke mere om det.

VIVIAN:
Hør nu, Erik, du kan ikke bestemme om...

STOCK: (Ser ud af vinduet)
God damn! Er det ikke Anders gamle kammerat, Claus, der går derude...

STOCK:

Øjeblik... (Ud af døren) CLAUS! Hallo! Se i denne retning...

(Til VIVIAN) Så fik jeg ham fanget ind.

(CLAUS ind)

VIVIAN:

Goddag, Claus, det er længe siden.

CLAUS:

Jah, det er det.

VIVIAN:

Du er da blevet en flot ung mand.

CLAUS:

Tak.

STOCK:

Ja! Hvorfor kommer du aldrig og besøger ham?

VIVIAN:

Lad nu vær, ikke, Erik? Anders!

STOCK:

Aj, nu er jeg uretfærdig, det ved jeg jo ikke noget om. Jeg spørger dig jo bare, ku du ikke tale lidt med ham? Han er meget ensom, og så videre...

CLAUS:

Jo, jo, selvfølgelig.

VIVIAN:

Det er sødt af dig. (Til STOCK) Vi skal i Kvickly, inden de lukker. (Til CLAUS) Du er velkommen til at spise med, så flottes vi os lidt. Ka du li pastasalat?

CLAUS:

Ja, jeg var egentlig på vej ind til byen, for jeg skal...

STOCK:

Det ligner sgu ikke noget, der kommer jo aldrig nogen og besøger ham. Han sidder bare der.

CLAUS:

Nej, nej, det er klart.

VIVIAN:

Anders? Kom og se, hvem som er kommet for at besøge dig.

ANDERS:

Jeg har ikke tid.

(VIVIAN går ind efter ham)

STOCK:

Han kommer aldrig ud mere.. Han kan jo ikke bare klare sig med os to, vel?

CLAUS:

Nej, nej.

(VIVIAN ind med ANDERS, som er i underbukser og snavset undertrøje og håret i uorden)

VIVIAN:

Du ku godt ha taget tøj på, Anders.

CLAUS:

Hej!

ANDERS:

Hej, Claus...

CLAUS:

Hvordan går det?

ANDERS:

Fint.

STOCK:

Du ka godt se, hvad jeg mener, ikke?

VIVIAN:

Vi blir desværre nødt til at smutte ned og handle ind, ikke, Erik? I har sikkert også en masse at tale om.

STOCK:

Hej drenge.

(VIVIAN og STOCK ud. Pause)

ANDERS:

Nå, men, hvad vil du?

CLAUS:

Jamen, det var fordi...altså, jeg er i Lillerød, fordi min mor og fars hus er kommet på tvangsauktion, og jeg sku op og hjælpe med at gøre hytten klar til vurderingen, osv.

ANDERS:

Okay.

CLAUS:

Jeg bor jo inde i byen.

ANDERS:

Det tar jo ingenting med motorvejen.

CLAUS:

20 minutter.

ANDERS:

Ja, jeg er virkelig den sidste mohikaner.

CLAUS:

Hvad med mener du?

ANDERS:

Jeg er den sidste af os, som bor i Lillerød, alle de andre er flyttet...

CLAUS:

Jeg tror, at Store Gert og Tosse Brian nede fra fotoforretningen stadig bor her.

ANDERS:

Okay, så mig og Store Gert og Tosse Brian.

(Pause)

CLAUS:

Okay. Hva... Din mor inviterede mig til at spise med.

ANDERS:

Det ka du da godt, hvis du vil.

CLAUS:

Jo, jo. Men... synes du, at det ville være hyggeligt eller hvad?

ANDERS:

Jeg er ligeglad, jeg hælder bare lidt brændstof i hovedet, og så ind og arbejde, så hvis dét ikke generer dig.

CLAUS:

Hvad... hvad arbejder du med?

ANDERS:

Jeg sidder og roder med en Acorn Atom.

CLAUS:

En hvad for en?

ANDERS:

Acorn Atom. En computer, jeg laver spil.

CLAUS:

Okay. *For* nogen?

ANDERS:

Ja, for mig selv.

CLAUS:

Nå, okay... Jeg er jo... Jeg arbejder for Verdens Naturfonden.

ANDERS:

Hm.

CLAUS:

Det er et spændende arbejde, synes jeg. Egentlig er det ret sjovt. Faktisk vil jeg på en måde sige, at det er din skyld, at jeg er endt der. Det er ikke det, det gir udemærket, så jeg skal ikke klage over noget overhovedet, men det er dig, som fik mig til at... ja, tænke på... andre. Hvis du forstår... men, jo, jeg vil godt sige tak til dig, fordi du fik mig til at se verden på en anden måde. Det er din fortjeneste...

ANDERS:

Må jeg ikke nok blive FRI! Du takker mig for, at jeg har gjort dig til en idiot! Nå, så du arbejder for at redde hvalerne? Hvor pissehamrende naiv kan man tillade sig at være?

CLAUS:

Hvad mener du?

ANDERS:

Hvor lang tid tror du, at du ka udskyde hvalernes udryddelse med? 10 år? 15 år? Sandheden er, at det ikke findes håb for os. Jeg ka ikke holde ud, at folk er så åndssvage. Du har altid været en godtroende nar, som hoppede på det første det bedste.

CLAUS:

Jeg gør noget.

ANDERS:

Der findes ikke noget, som ku rage dig mere lodret end naturen.

CLAUS:

Det er altså ikke rigtigt.

ANDERS:

Du kører bil, du flyver til Spanien, du skifter køleskab, når det begynder at brumme. Skrid hjem og hæv din løn for at sidde der og tro, at du gør hvalerne en tjeneste, selvom det kun handler om dig selv, og lad mig være i fred, din hykler.

(Pause)

CLAUS: (Om den elektriske kørestol)

Er den tunet, den dér?

ANDERS:

Nej.

CLAUS:

Jeg ved godt, hvorfor du er sur på mig. Du er sur, fordi jeg ikke har været og besøge dig i 10 år...

ANDERS:

Hvad? Nej. Nej. Det forstår jeg da godt. Det er mig, som undskylder. Det var mig, som svigtede dig. Jeg sku ha meldt mig. Jeg ved det godt. Og jeg har haft det så...

CLAUS:

Nej, nej, det har ikke noget med det at gøre! Det var ligesom, hvis vi havde stjålet en bil sammen og blev stoppet: du nåede at stikke af, jeg blev snuppet, - hvorfor sku du så melde dig? Det har da ikke noget med det at gøre. Det er det med Gitte....

ANDERS:

Hvad?

CLAUS:

Du ved det ikke?

ANDERS:

Nej.

CLAUS:

Den vejtrømler, som Gitte og Jimmy kørte ind i dengang. Den var gået i stå midt på vejen, lige på tværs, og stod og fyldte det hele. De kunne ikke undgå at ramme den. Og den stod der, fordi jeg havde fyldt sukker i benzinen.

CLAUS:

Og det er måske i virkeligheden derfor, jeg arbejder i Verdensnaturfonden, tror jeg.

(CLAUS går, ANDERS sidder alene tilbage)

6. AKT

PILOTEN:

Ja, der var alligevel noget kært over firserne, som der i dag er gået fuldstændig coke i. Jeg døde også der i firserne. Man fandt mig i en snedrive ude ved mosen. Jeg lå der en tid og kiggede op i Lillerøds himmel, - som var helt blå, - og livet passerede revy. Jeg lå i stilheden i snedriven ude ved mosen, i fred og ro, og så de småbitte marker og tændstikhuse dybt nede under mig, gennem kanontårnets glas under mine fødder. Jeg så os falde gennem luften, med vingerne i brand. Hundene, tænkte jeg så, hvad blir der af hundene? Så ville jeg rejse mig, og hjem til mit skur i mosen, men det var der ikke til. Så sagde Gud: Nej. Ikke mer. Nu er det slut, pilot.

Lille Lizzy

Lille Lizzy, dameben
Mødte jeg efter krigen
Hun var varm og hun var sød
Hun var lige pigen

Lille Lizzy
Lille Lizzy
Du stjal mit sangerhjerte
Lille Lizzy
Lille Lizzy
Hvor gik du hen

Sang: PILOTEN/ Nis Pedersen

PILOTEN (fortsat):

Anyways, lykken vendte for Stock. En dag træffer man beslutning om at nedlægge Sandholmlejren og omdanne den til asylcenter. Og pludselig var Lillerød, som ved et trylleslag, fyldt med alle verdens folkeslag, pludselig ku man i Kvickly møde sikker med turban, afrikanere i mangefarvede stoffer og tamiler så mørke som natten og palæstinensere med stenkast i blikket. Men ingen i Lillerød lod sig mærke med noget. Ja, bortset fra Stock, selvfølgelig, han mistede sin stilling og måtte tage til takke med en fratrædelsesordning. Sådan ka det gå.

7. akt

Scene 1

STOCK: (Ind)
Vivian, jeg er hjemme! Hallo!

ANDERS: (Off)
Hun er ikke hjemme.

STOCK:
Hvad satan tænker hun på?

ANDERS: (Off)
Hold nu kæft.

STOCK:
Hvad sagde du?!

ANDERS: (Off)
Ikke noget. Sssh.

STOCK:
HVAD SAGDE DU?!

ANDERS: (Off)
Jeg sagde: Der står noget pastasalat i køleskabet.

STOCK:
Hvorfor sidder du altid derinde? Hvad laver du?

ANDERS: (Off)
Du forstyrrer.

STOCK:
Det er solskin udenfor, det er vidunderligt, solsortene synger. Jeg går en tur, vil du med?

ANDERS: (Off)
Gå nu.

STOCK:
Jamen, dét gør jeg også. Bare lige rundt... kommer du?

()

Jeg går ned og får en hapsdog på stationen i stedet for det der salatsjov.
Du ka bare ta det hele.

()

Hej, hej.

(Han åbner døren og går ud, men vender tilbage)

()

Sidste udkald, Anders, så ruller kortegen. (Pludselig) Nej, nu kommer du kraftstjeleme ud af det hummer og det er NU. Du ka ikke sidde derinde resten af dit liv.

(STOCK ind til ANDERS. VIVIAN ind)

ANDERS: (Off)

Lad mig nu være, jeg er lige midt i noget. Lad mig dog være i fred. Stil mig tilbage.

STOCK: (Off)

ANDERS! Jeg overhører alt, hvad du siger, og det skal du være meget glad for! Jeg NÆGTER at overgive mig! Ligegyldig hvad.

ANDERS: (Off)

Jeg er midt i noget vigtigt, for helvede!

STOCK: (Kammer over) (Off)

Kom så med ud! Når jeg sir det! Din satans krøbling! Kom så med!! Av for satan, ska du bide?

STOCK: (Ind)

Bland dig uden om. Han kan ikke bare sidde herinde... Man skal ud i vejret.

VIVIAN

Det går ikke længere, Erik.

STOCK: (Hefdig)

Jeg vil aldrig nogensinde overlade ham til fremmede, ligegyldigt hvad.

VIVIAN:

Det er ikke det, jeg taler om, Erik.

STOCK:

Hva så? Du stikker ikke af nu.

VIVIAN: (Begynder pludselig at synge acapella)

Kære Erik

Du ved lisså godt som jeg
Alting har en ende
Det er tid for dig og mig
at give os til kende

Men inden vi går hver til sit
vil jeg bare lige nævne
Du kan ta det hele, det er dit
Jeg har intet jeg skal hævne

STOCK: (Under sang)

Du stikker ikke af nu! Du er nødt til at blive her, kan du ikke se det? Du ka ikke gå fra ham!
Har du... har du truffet en... anden.... Hvem? HVEM ER DET? Er det en fra fransk? Jeg slår ham
ihjel. Jeg slår ham kraftedeme ihjel. Hva ska vi sige til Anders?

VIVIAN:

Han ved det allerede. Jeg har fortalt ham det.

STOCK:

Har han vidst det, mens jeg....

VIVIAN:

Han blir her hos dig.

VIVIAN: (Sang fortsat)

Kære Erik, du vil altid
stå mit hjerte nær
Kære Erik, det forbi nu
Jeg rejser væk fra dig

STOCK:

Du løber fra dit ansvar... Han har brug for os, Vivian, han er et uskyldigt menneske, vi trak ham
ind i livet, som en krøbling, der bare kan sidde og vente på at dø, vi kan ikke gøre ham noget
ondt, vi fik ham sammen, og vi er nødt til at blive hos ham, det er vores pligt.

(VIVIAN ud. STOCK sammenbrud)

Scene 2

(ANDERS ind i jakkesæt)

(STOCK ser ikke Anders nye tøj af lutter selvmedlidenhed)

ANDERS:
Hanrej! Førtidspensionist! Fascist!

STOCK:
Det hjælper ikke mere, ellers tak

ANDERS:
Du er stærk nok, far.

STOCK:
Sku man tro. Sku man tro. Jeg kan måske tvinge min hjerne til at glemme Vivian, måske oven i købet mit hjerte, men kroppen kan ikke glemme, den ved ikke, at der er noget galt, den gør ondt af savn. Anders, nu må du hjælpe far. Hvad er det med dig? Hvad er det for noget tøj. Hvor skal du hen?

ANDERS:
Jeg skal til møde.

(Mobiltelefon ringer, ANDERS tar den)

ANDERS:
Ssh. Det er Anders Stock.

STOCK:
Er det mor?

ANDERS:
Hi, yes, I know, I know, listen, if you start messing with me, George, you'd have to go to the moon to find another job, get it? Bye. Ja. Men undskyld, far, men prøv lige at høre, jeg står og skal ud af døren til et vigtigt møde, men Helen tager sig af dig, mens jeg er væk.

STOCK:
Hvem? Tar sig af mig?!

ANDERS:
Helen, det er en hjemmehjælp.

STOCK:
Skal jeg ikke køre dig?

ANDERS:
Er det en vittighed?

STOCK:
Jeg kan sagtens køre, du! Hvis du skal ud, så sku det da bare mangle. Jeg insisterer på at køre dig.

ANDERS:
Helen! Jeg tror, at far skal i seng!

STOCK:
Hvad foregår her!!?

ANDERS:
Jeg skal afsted.

STOCK:
ANDERS!!! Bliv her...

(ANDERS ud)

Scene 3

(Hele hjemmet forsvinder, tilbage er det tomme rum i løbet af denne scene)

(Imens STOCK kommer ind af den ene dør, kommer SØBYE i præstekjole ind af den anden dør)

STOCK:

Søbye! Hvor er jeg glad for at se dig. Det er så længe siden. Jeg har tænkt meget på dig, ska du vide. Sagen er den, at mit liv... Lige nu ku jeg faktisk godt bruge... en cognac?

SØBYE:

Ville det ikke være lidt hyklerisk at sidde her og hygge cognac efter 30 års adskillelse?

STOCK

Hvad laver De her, Søbye? Hvad tror De, at De laver her?

SØBYE:

Jeg er kommet tilbage.

STOCK:

Det ska vi ikke ha noget af. Jeg har vist Dem bort, og har De overhovedet ret til at bære en præstekjole, om jeg må spørge?

SØBYE:

Gir De ikke et varmt fodbad?

STOCK:

Jeg burde ha set det komme. Det er det fuldstændige nederlag til verdenskommunismen! De har lagt muren ned og opslugt os indefra.

SØBYE:

Ja. Så fik vi en ende på det vanvid.

STOCK:

Neej! For De fik ret. De vandt!

SØBYE:

Hvem?

STOCK:

De, Søbye og alle de progressive og fredsaktivisterne og anti-atomkraftbevægelsen og de danske kommunister og terrorister og økologisterne...

SØBYE:

Nu skal De lige være stille.

STOCK:

Ah! Se, nu, hvor du er oven på, nu kan du godt nedlade dig til at sige De til mig. Tilstå mig en sidste ære, hva?

SØBYE.

Og De siger du til mig?

(SØBYE går)

STOCK:

Man sir jo du til alle NU. Nogen må sige stop! Nogen må sætte hælene i! Nogen må tegne en streg i sandet!

(STOCK ud)

(SØBYE kommer frem på en vippe)

SØBYE:

Inde i København ligger Hellig Kors Kirke, og korset, det var jo det behagelige sted, hvor Jesus blev hængt op. Hvis Jesus var blevet henrettet i en galge, se det for dig, så havde kirken måske fået det dramatiske navn: Den Hellige Galges Kirke. Og så kunne vi også ha set en galge belyst inde på toppen af Københavns Domkirke. Og galgen dinglede på præstekjolerne, og præsten slår galgetegn for pande og bryst over det lille dåbsbarn. Og galgen som smykke og ordenstegn. Og Danmark, forestil jer det, så havde vi haft det smukkeste galgebanner.

Her er den præst, der ikke måtte gå op på prædikestolen, og her er den prædiken, der er forbudt i danske kirker.

Dagens tekst er historien om Jesus, der ridder ind i Jerusalem på et æsel, hvad gør præsterne ved den historie? Præsterne, de sætter Jesus af uden for bygrænsen, og beholder æslet, og pynter det med kors og guld og domkirker i stedet for.

Kristendommen nåede ikke længere end til apostlene. Det skyldes kirkestrategen og apostlen Paulus, der siger: Gør det gode mod alle: Han starter med hykleriet: gør det gode mod alle. Og så kommer, læg nu mærke til det – men mest mod troens egne. Der har vi partiet, der har vi religionen, der har vi ensretningen, der har vi slagsmålet. Troens egne. I skal holde fast på vores tro, den rette lære, og så slås de, og så dræber de hinanden. Troens egne kommer i første række.

Og den rette lære hos Paulus, I kender den så godt: Kvinder skal tie i forsamlinger. Og Paulus siger: Homoseksuelle skal ikke arve Guds rige. Nu ved jeg ikke, hvor mange homoseksuelle, der er her i aften, jeg håber, der er et halvt hundrede stykker. Men tænk sig altså, at det kan

udslynges, og det kan stå fast den dag i dag. Det står i Paulus breve: Homoseksuelle skal ikke arve Guds rige, de skal fordømmes og de skal stenes.

Og Øvrigheden er indsat af Gud, sir Paulus. Og de, der sætter sig op imod Øvrigheden, de sætter sig op imod Gud, derved var kristendommen gået over til at blive en religion. Religionen er det farligste på jorden! Kristendommen er farlig. Islams lære er farlig. Buddhisme er farlig. Den *rette* lære er farlig.

Religion er menneskeheds fjende nr.1. Og der iblandt hører også kristendommen. Menneskeheds fjende nr. 1 er kristendom. Fordi den er blevet en religion. Og ikke kærlighedens budskab, som Jesus bragte det. Gud bevare Jorden. Amen.

(En masse benzintønder kommer rullende og STOCK i kampuniform bagefter)

SØBYE:

Hvad laver du med de tønder, Stock?

STOCK:

De svin, de forbandede møgsvin, har taget min kaserne. Mit smukke, stolte, solide, danske forsvarsværk! Og så har de fyldt den med sorte. Hele kasernen er fyldt op med arabere, og det, der er værre! Vi har lavet et fantastisk samfund, et humant og retfærdigt samfund – og så kommer de bare, arabiske bøller og rockere, og siger, at de ikke har nogen respekt for os, hvis vi ikke straffer dem ordentligt! De skal ikke ha lov til at trække os ned på det primitive plan igen, de sku respektere os for at være længere fremme, end hvor de er, men det er længe siden.

SØBYE:

Og det vil du fortælle dem ved at tænde ild til dem?

JIMMY: (Kommer frem syngende, han har en tændt tændstik i hånden)

Hvad vil du gøre?

Hvem fanden går du egentlig rundt og tror at du er
Du er da soldat i den danske hær
Og den slags forpligter ingen andre gør en skid
Så hva vil du gøre ve' det

STOCK:

Nok mister jeg min kaserne, men de mister den også! Alt destrueres ved tilbagetrækning. Det er Clausewits for begyndere.

SØBYE:

Det er for sent, det der med de fremmede.

STOCK:

NÅ! Må man NU ikke diskutere fremmede og indvandrere? Og man må ikke sige flygtninge og man må ikke sige neger, og man ska sige nydansker og nye kartofler, og jeg ved ikke hvad. Hvorfor er det egentlig, at vi danskere absolut skal berøves retten til SELV at tage stilling til, om vi vil leve i et multietnisk samfund eller ej?! Ka du sige mig det?

JIMMY: (Synger fortsat)

Når du går en tur på gaden ka' du se det selv
Hver anden er en perker de skal bar' slås ihjel
For nu' det hele gået amok, Stock
Så hvad vil du gøre ve' det

Hvad vil du gøre

Hvad vil du gøre

Så hvad vil du gøre ve' det

(STOCK hælder benzin ud)

SØBYE:

Det er for sent. Vi er en del af verden nu. Det er som, hvis vi ville forlange retten til at være et ørige eller ej. Lillerød er ikke mere Lillerød. Lillerød er blevet til Allerød. Og det er det, det betyder.

STOCK:

Hvad?

SØBYE:

Det modsatte af Lillerød.

STOCK:

Ikke i min verden

JIMMY: (Synger fortsat)

De har scoret vores piger
De vil ik' æde gris
De har taget dit job
og du svømmer i pis
Hvor langt skal du ud
før du mander dig op
Hvad vil du gøre ve' det

Hvad vil du gøre

(STOCK leder forgæves efter tændstikker, JIMMY kaster en pakke til ham, han tænder én)

ANDERS: (Ind, gående)
Sluk den tændstik, far.

STOCK:
Hvad? Du er blevet rask?

ANDERS:
Det er bare nogle kunstige ben, jeg har hentet over Nettet. Tændstikken!

STOCK:
Nettet, hvad for et net?

ANDERS:
Sluk nu bare den tændstik, så skal jeg fortælle dig, hvad der er sket.

STOCK:
Jamen, du ka gå.

(Brænder fingrene og smider tændstikken fra sig. Det hele futter af)

(STOCK brænder, ANDERS redder ham ud)

STOCK:
Det ku jeg så heller ikke engang.

ANDERS:
Der skete ikke noget.

STOCK:
Nej, det er fint. Goddamn, Anders, ka du huske dengang, vi var ude og rejse? Ka du huske, hvordan der var dernede? Sådan blir der i Danmark nu, det slipper jeg for.

ANDERS:
Hold nu op, far, kom nu, ikke pive.

STOCK:
Fortæl mig nu det, du ville fortælle mig.

ANDERS:
Hvad for noget?

STOCK:

Hvorfor du lige pludselig kan gå.

ANDERS:

Ja, det er en længere historie. Altså, det startede med, at jeg udviklede et spil, og bum, 10 dollars kostede det at være med, så var der 200 millioner mennesker, som spillede, så havde jeg pludselig 2 milliarder dollars, og bum igen, en dag så var der flere mennesker tilmeldt spillet end der var indbyggere i selv verdens største land. Jeg er verdens første PC-helt... Far? Hallo?

STOCK:

Jamen, hvordan ku du det?

ANDERS:

Hvordan jeg ku? Det ved jeg ikke. Men det er jo dig, der har hårdet mig, ikke?

STOCK:

Jo.

ANDERS:

Kom, lad os gå hjem.

STOCK:

Nej, jeg tror ikke, jeg skal med.

ANDERS;

Vi ku gå sammen gennem mosen hjem.

STOCK:

Det ku være hyggeligt. Men jeg er død nu. Jeg døde lige før. Men jeg nåede at høre, at det er gået dig godt, og det glæder mig helt usigeligt. Pas godt på mor.

(STOCK går ud)

(BENTE kommer ind. Hun begynder at synge, først sent opdager vi, at det er til VIVIAN, som kommer ind. Der er gæster (alle de medvirkende og orkester, på nær Stock) og stemning. De to får smukt hinanden, viet af SØBYE)

Elsker dig

Aldrig glemmer jeg den dybe
tavse længsel efter dig
Gennem nat efter nat hvor du var borte
Intet gav helt sig selv
Altid mest farvel

*Sig du elsker mig, elsker mig
Trofast for evigt
Giv aldrig op, nej aldrig op
Elsker dig, elsker dig
Trofast for evigt
Hold fast i mig*

I din nærhed er jeg endelig
helt og fuldt mig selv igen
Kærligheden lod os få hinanden
For altid skal vi følges ad

Sig du elsker mig, elsker mig...

Sang: BENTE/Caroline Henderson Kor: VIVIAN/ Lotte Andersen

(Alle ud)

FORFATTEREN: (Kommer ind)

I Allerød kan man købe alle varer. Alle produkter kan købes alle steder. Alle verdens tv-udsendelser kan ses i Allerød, og vi har alle sammen de samme kulturelle referencerammer. Vi ved alle sammen, hvilken tilværelse hinanden frister.

Jeg tror, vi er nødt til at opgive vores stammetænkning, den er primitiv og gammeldags, som om den er ude af trit med sin tid. Den tilhører vores tilværelse som dyr.

Herhjemme tales der f.eks. altid meget om, at vi skal bevare det danske sprog. Hvorfor? Hvorfor skal vi det?

Fordi det fortæller os, hvem vi er? Jamen, er det overhovedet noget argument? Er dem, som vi er, noget, som det er specielt vigtigt at værne om? Er vi specielt glade? Er vi specielt lykkelige? Har vi specielt fundet den fede måde at leve livet på?

Jeg synes, at sproget, ligesom religionerne, bare er en af de barrierer, som forhindrer os i at skabe en fri og retfærdig verden.

Og lad os tage en anden forhindring: Racisme. Hvad var det, Hitler ville? Han ville skabe en ren race, en race uden fremmede elementer i, for at danne et stærkere, klogere og bedre folk, kort

sagt - et folk af overmennesker. Men tænk, hvis Hitler havde forstået, at jo oftere man blander den samme pulje af gener, jo sløvere resultat.

Eskimoerne vidste det, - når fremmede søfolk en sjælden gang kom til deres bopladser, inviterede de dem til at bedække deres koner, fordi de vidste, at det gav bedre genetiske resultater, - hvoraf det at være en bastard er noget positivt i Grønland. Og det kan vi jo lære noget af, for det er jo sådan, det er. Præcis som hos hundene: Bastarden er både stærkere og klogere end sine rene artsfæller. Så hvad med at gøre det? Lad os lave en omvendt Hitler. Skabe overmennesket ud af alle jordens folk, en ny race: Jordboerne. Vi ville ikke alene en gang for alle komme af med al den racisme, verdens samfund lider under i dag, vi ville også skabe en ny, mere intelligent, eksplosiv og smuk menneskehed, som ku lede os bedre ud i en fælles fremtid. Gud bevare Jorden.

SLUT

Dr.DANTE